

Talmud Bavli Sanhedrin 36a	תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף לו: א
<p>Rab said: I was once one of the voters in the court of Rabbi, and it was with me that the voting began.</p> <p>But did we not learn, "WE COMMENCE WITH THE ELDEST?"</p> <p>Rabbah the son of Raba — others state, R. Hillel the son of R. Wallas — said:</p> <p>The voting in the court of Rabbi was different [from the usual form], because in all their voting they began with the side [benches].</p> <p>Rabbah the son of Raba — others state, R. Hillel the son of R. Wallas — also said:</p> <p>From Moses until Rabbi we do not find Torah and high office combined in the one [person].</p> <p>...</p> <p>R. Adda b. Ahabah said: I similarly claim that from the days of Rabbi until R. Ashi we do not find learning and high office combined in the same person!</p>	<p>אמר רב: אנא הואי במנינא דבי רבי, ומינאי דידי הוו מתחלי ברישא.</p> <p>והא אנן מתחילין מן הגדול תנן!</p> <p>אמר רבה בריה דרבא, ואיתימא רבי הלל בריה דרבי וולס;</p> <p>שאני מניינא דבי רבי, דכולהו מנייניהו מן הצד הוו מתחלי.</p> <p>ואמר רבה בריה דרבא ואיתימא רבי הלל בריה דרבי וולס:</p> <p>מימות משה ועד רבי לא מצינו תורה וגדולה במקום אחד.</p> <p>...</p> <p>אמר רב אדא בר אהבה, אף אני אומר: מימות רבי עד רב אשי לא מצינו תורה וגדולה במקום אחד.</p>

Tosefta Sanhedrin 11	תוספתא מסכת סנהדרין פרק יא
<p>R. Shimon ben Yehuda says in the name of R. Shimon:</p> <p>Beauty and strength and wisdom and riches and old age and honor and glory and children</p> <p>Are comely to the righteous and comely to the world...</p> <p>R. Shimon ben Menassia says: these seven qualities that the sages enumerated as becoming to the righteous- all were realized in Rebbe and his sons!</p>	<p>ר' שמעון בן יהודה אומ' משום ר' שמעון הנזיר והכוח והחכמה והעושר והשיבה והכבוד והתפארת ובנים</p> <p>לצדיקים נאה להם ונאה לעולם...</p> <p>ר' שמעון בן מנסיא אומ' אילו שבע מידות שמנו חכמים בצדיקים וכולן נתקיימו ברבי ובניו:</p>

Talmud Bavli Berachot 57b	תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נז עמוד ב
<p>"And the Lord said unto her, Two nations are in thy womb". Read not <i>goyim</i> [nations] but <i>ge'im</i> [lords], and Rab Judah said in the name of Rab: These are Antoninus and Rabbi, whose table never lacked either radish, lettuce or cucumbers either in summer or winter!</p>	<p>(בראשית כ"ה) "ויאמר ה' לה שני גוים בבטןך-, אל תקרי גוים אלא גיים, ואמר רב יהודה אמר רב: אלו אנטונינוס ורבי, שלא פסק משלחנם לא צנון ולא חזרת ולא קשואין, לא בימות החמה ולא בימות הגשמים!</p>

Talmud Bavli Avoda zara 10a	תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה י א:
<p>Antoninus once said to Rabbi: It is my desire that my son Asverus should reign instead of me and that Tiberias should be declared a Colony. Were I to ask one of these things it would be granted while both would not be granted.</p> <p>Rabbi thereupon brought a man, and having made him ride on the shoulders of another, handed him a dove bidding the one who carried him to order the one on his shoulders to liberate it.</p> <p>The Emperor perceived this to mean that he was advised to ask [of the Senate] to appoint his son Asverus to reign in his stead, and that subsequently he might get Asverus to make Tiberias a free Colony.</p> <p>[On another occasion] Antoninus mentioned to him that some prominent Romans were annoying him. Rabbi thereupon took him into the garden and, in his presence, picked some radishes, one at a time.</p> <p>Said [the Emperor to himself] his advice to me is: Do away with them one at a time, but do not attack all of them at once.</p> <p>But why did he not speak explicitly? — He thought his words might reach the ears of those prominent Romans who would persecute him. Why then did he not say it in a whisper? — Because it is written: "For a bird of the air shall carry the voice."</p>	<p>א"ל אנטונינוס לרבי: בעינא דימלוך אסוירוס ברי תחותי ותתעביד טבריא קלניא, ואי אימא להו חדא - עבדי, תרי - לא עבדי.</p> <p>אייתי גברא ארכביה אחבריה ויהב ליה יונה לעילאי [בידיה], וא"ל לתתאה: אימר לעילא דלמפרח מן ידיה יונה.</p> <p>אמר, שמע מינה הכי קאמר לי: את בעי מינייהו דאסוירוס ברי ימלוך תחותי, ואימא ליה לאסוירוס דתעביד טבריא קלניא.</p> <p>א"ל: מצערין לי חשובי [רומאין]. מעייל ליה לגינא, כל יומא עקר ליה פוגלא ממשרא קמיה.</p> <p>אמר, ש"מ הכי קאמר לי: את קטול חד חד מינייהו, ולא תתגרה בהו בכולהו.</p> <p>ולימא ליה מימר [בהדיא]! אמר: שמעי חשובי רומי ומצערו ליה. ולימא ליה בלחש! משום דכתביב: (קהלת י) "כי עוף השמים יוליך את הקול."</p>

<p>Every day Antoninus sent Rabbi golddust in a leather bag filled with wheat at the top, saying [to his servants]: 'Carry the wheat to Rabbi!'</p> <p>Rabbi sent word to say. 'I need it not, I have quite enough of my own',</p> <p>Antoninus answered: 'Leave it then to those who will come after thee that they might give it to those who will come after me, for thy descendants and those who will follow them will hand it over to them.'</p>	<p>כל יומא הוה שדר ליה דהבא פריכא במטראתא וחיטי אפומייהו, אמר להו : אמטיו חיטי לרבי.</p> <p>אמר [ליה רבי] : לא צריכנא, אית לי טובא.</p> <p>אמר : ליהו למאן דבתרך דיהבי לבתראי דאתו בתרך, ודאתי מינייהו ניפוק עלייהו.</p>
--	--

5

<p>Talmud Yerushalmi Moed Katan 3:1</p>	<p>תלמוד ירושלמי מועד קטן ג א</p>
<p>Rebbe would honor Bar Elasa.</p> <p>Bar Kappara said to him: Everyone asks Rebbe questions and you never ask him anything!</p> <p>He said: What should I ask?</p> <p>He said: Ask him-</p> <p>From the heavens she looks down Cooing in the corners of her home Frightening the winged ones Youth see her and hide The old rise and stand The one who escapes says "Ho ho" And the one who is trapped is ensnared by his sin.</p> <p>Rebbe turned his face and so him grinning. Rebbe said: I do not recognize you, old man. And he knew that he would not be appointed in his day.</p>	<p>ר' הוה מוקר לבר אלעשא.</p> <p>א"ל בר קפרא כל עמא שאלין לרבי ואת לית את שאל ליה.</p> <p>א"ל מה נישאול א"ל שאול משמים נשקפה הומיה ברכתי ביתה מפחדת כל בעלי כנפים [איוב כט ח] ראונו נערים ונחבאו וישישים קמו עמדו הנס יאמרו הו הו והנלכד נלכד בעונו. הפך ר' וחמתיה גחין אמר רבי איני מכירין זקן. וידע דלית הוא מתמנייא ביומוי.</p>

6

<p>Talmud Yerushalmi Taanit 4:2</p>	<p>תלמוד ירושלמי תענית פרק ד הלכה ב</p>
<p>Rebbe would appoint two appointees at once. The ones who were worthy would stay and the ones who were not would be removed.</p> <p>When he died he said to his son- you shall not do thus, but rather appoint them one at a time.</p>	<p>ר' הוה ממני תרין מינויין אין הוון כדוי היו מתקיימין ואין לא הוון מסתלקין מדדמך פקיד לבריה אמר לא תעביד כן אלא מני כולהון כחדא</p>

<p>Also, appoint R. Hama bar Hanina as the head. And why did he not appoint him himself? Rabbi Yosi said: Because the people of Zippori shouted in objection. And because the people shout he listens? R. Elazar son of R. Yose said because he contradicted him in public. Rebbe was teaching: "Yet I will leave a remnant..." and "...they shall take to the mountains, they shall be like the doves of the valley, moaning together ("<i>homiot</i>") He said: "<i>homot</i>"! He said: Where did you learn Scripture? He said: With Rav Himnuna in Bavel! He said: When you go back to there tell him to appoint you as elder! And he knew that he would not be appointed elder in his days.</p>	<p>ומני לרבי חמי בר חנינה בראשה. ולמה לא מניתיה הוא אמר רבי דרוס' בגין דצווחין עלויי בציפורין ציפוראי. ובגין צווחה עבדין אמר רבי לעזר בי רבי יוסה על שהושיבו טעם ברבים. רבי הוה יתיב מתני [יחזקאל ו ט] "וזכרי פליטיכם אותי" [שם ז טז] "והיו אל ההרים כיוני הגאיות כלם הומיות". אמר ליה : הומות. אמר ליה : הן קריתיה? אמר ליה : קדם רב המנונא דבבל. אמר ליה כד תיחות לתמן אמור ליה דמנייתך חכים וידע דלא מיתמני ביומיי.</p>
--	---

7

<p>Midrash Raba to Kohelet 1</p> <p>R. Zeira said: how many pious men and scholars of the Torah were worthy to be appointed, such as Judah son of Hizkiya, yet concerning them it states: "Neither shall there be a remembrance of them in latter times". In the future, however, the Holy One blessed be He will appoint for himself a group of righteous men and will place them with Him in a great assembly, as it is said: "Then the moon shall be confounded and the sun ashamed, for the Lord of hosts will reign in mount Zion and in Jerusalem, and before His elders shall be glory"- It is not written "Before His angels, His troops, His priests" but "Before His elders shall be glory".</p>	<p>קהלת רבה פרשה א</p> <p>א"ר זירא כמה חסידים ובני תורה היו ראויין לימנות כגון יהודה ב"ר חזקיה עליהם הוא אומר וגם לאחרונים, אבל לעתיד לבא הקדוש ברוך הוא עתיד להמנות לו חבורה של צדיקים משלו ומושיבן אצלו בישיבה גדולה, שנאמר (ישעיה כ"ד) "וחפרה הלבנה ובושה החמה וגו' ונגד זקניו כבוד", ונגד מלאכיו ונגד גדודיו ונגד כהניו לא נאמר אלא ונגד זקניו כבוד</p>
---	---

8

<p>Talmud Bavli Sanhedrin 11a</p> <p>Similarly it once happened that while Rabbi was delivering a lecture, he noticed a smell of garlic.</p>	<p>תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף יא עמוד א</p> <p>כי הא דיתיב רבי וקא דריש, והריח ריח שום,</p>
--	---

<p>Thereupon he said: 'Let him who has eaten garlic go out.'</p> <p>R. Hiyya arose and left; then all the other disciples rose in turn and went out.</p> <p>In the morning R. Simeon, Rabbi's son, met and asked him: 'Was it you who caused annoyance to my father yesterday?'</p> <p>'Heaven forbid that such a thing should happen in Israel!' he answered.</p>	<p>אמר: מי שאכל שום - יצא ! עמד רבי חייא ויצא. עמדו כולן ויצאו. ב שחר מצאו רבי שמעון ברבי לרבי חייא, אמר ליה: אתה הוא שציערת לאבא? אמר לו: לא תהא כזאת בישראל !</p>
--	--

<p>Talmud Bavli Horayot 11b</p> <p>Rabbi enquired of R. Hiyya: 'Is one like myself to bring a hegoat?'</p> <p>'You have your rival in Babylon,' the other replied.</p> <p>'The Kings of Israel and the Kings of the House of David,' the first objected, 'bring sacrifices independently of one another!'</p> <p>'There,' the other replied, 'they were not subordinate to one another, here, however, we are subordinate to them.'</p> <p>R. Safra taught thus: Rabbi enquired of R. Hiyya, 'Is one like myself to bring a hegoat?'</p> <p>'There,' the other replied, 'is the scepter; here only the law giver;' as it was taught. "The scepter shall not depart from Judah"- refers to the Exilarch in Babylon who rules Israel with the scepter; "nor the ruler's staff from between his feet" refers to the grandchildren of Hillel who teach the Torah to Israel in public.</p>	<p>תלמוד בבלי מסכת הוריות דף יא עמוד ב</p> <p>בעא מיניה רבי מרבי חייא: כגון אני מהו בשעיר? אמר ליה: הרי צרתך בבבל. איתיביה: מלכי ישראל ומלכי בית דוד, אלו מביאים לעצמם ואלו מביאים לעצמם! אמר ליה: התם לא כייפי אהדדי, הכא אנן כייפינן להו לדידהו. רב ספרא מתני הכי, בעא מיניה רבי מרבי חייא: כגון אני מהו בשעיר? א"ל: התם שבט, הכא מחוקק, ותניא: (בראשית מט) "לא יסור שבט מיהודה" - זה ראש גולה שבבבל, שרודה את ישראל במקל; "ומחוקק מבין רגליו" - אלו בני בניו של הלל, שמלמדים תורה לישראל ברבים.</p>
--	--

<p>Talmud Bavli</p> <p>Judah and Hezekiah, the sons of R. Hiyya, once sat at table with Rabbi and uttered not a word.</p>	<p>תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף לח עמוד א</p> <p>יהודה וחזקיה בני רבי חייא הוו יתבי בסעודתא קמי רבי, ולא הוו קא אמרי ולא מידי.</p>
---	--

<p>Whereupon he said: Give the young men plenty of strong wine, so that they may say something.</p> <p>When the wine took effect, they began by saying: The son of David cannot appear ere the two ruling houses in Israel shall have come to an end, viz., the Exilarchate, in Babylon and the Patriarchate in Palestine, for it is written, "And he shall be for a Sanctuary, for a stone of stumbling and for a rock of offence to both houses of Israel."</p> <p>Thereupon he [Rabbi] exclaimed: You throw thorns in my eyes, my children!</p> <p>At this, R. Hiyya remarked: Master, be not angered, for the numerical value of the letters of <i>yayin</i> is seventy, and likewise the letters of <i>sod</i>: When <i>yayin</i> [wine] goes in, <i>sod</i> [secrets] comes out!</p>	<p>אמר להו: אגברו חמרא אדרדקי, כי היכי דלימרו מילתא.</p> <p>כיון דאיבסום, פתחו ואמרו: אין בן דוד בא עד שיכלו שני בתי אבות מישראל, ואלו הן: ראש גולה שבבבל, ונשיא שבארץ ישראל,</p> <p>שנאמר (ישעיהו ח') "והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל".</p> <p>אמר להם: בניי, קוצים אתם מטילין לי בעיניי?</p> <p>אמר לו רבי חייא: רבי, אל ירע בעיניך, יין ניתן בשבעים אותיות, וסוד ניתן בשבעים אותיות, נכנס יין - יצא סוד.</p>
--	--

<p>Babylonian Talmud Avoda Zara 19a</p> <p>"But whose desire is in the law of the Lord". Said Rabbi: A man can learn [well] only that part of the Torah which is his heart's desire, for it is said, But whose desire is in the law of the Lord.</p> <p>Levi and R. Simeon the son of Rabbi were once sitting before Rabbi and were expounding a part of Scripture. When the book was concluded, Levi said: Let the book of Proverbs now be brought in. R. Simeon the son of Rabbi however said: Let the Psalms be brought; and, Levi having been overruled, the Psalms were brought.</p> <p>When they came to this verse, 'But whose desire is in the Law of the Lord', Rabbi offered his comment: One can only learn well that part of the Torah which is his heart's desire.</p> <p>Whereupon Levi remarked: Rabbi, You have given me the right to rise.</p>	<p>תלמוד בבלי עבודה זרה יט ע"א</p> <p>"כי אם בתורת ה' חפצו" (תהילים א) אמר רבי: אין אדם לומד תורה אלא ממקום שלבו חפץ, שנאמר: "כי אם בתורת ה' חפצו".</p> <p>לוי ור"ש ברבי יתבי קמיה דרבי וקא פסקי סידרא, סליק ספרא, לוי אמר: לייתו [לן] משלי, ר"ש ברבי אמר: לייתו [לן] תילים, כפייה ללוי ואייתו תילים,</p> <p>כי מטו הכא כי אם בתורת ה' חפצו, פריש רבי ואמר: אין אדם לומד תורה אלא ממקום שלבו חפץ, אמר לוי: רבי, נתת לנו רשות לעמוד.</p>
---	---